Dosarul nr. 1-196/2024
Partea introductivă

S e n t i n ț ă
În numele Legii

19 iunie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanța în componența:
Președintele ședinței, judecător – Valentina Suruceanu,
Grefier – Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești – Ruslan Donia,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Radu Dubceac,

a examinat în ***ședința de judecată publică în procedură generală în limba de stat*** cauza penală de învinuire a lui

Palcicov Saiat *****, *născut la *****, originar și domiciliat în mun.*****, str.* *****

învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) și art. 187 alin. (2) lit. e) din Codul penal.

La data de 26 iunie 2024, dosarul penal de învinuire a lui Palcicov Saiat a fost expediat pentru examinare Judecătoriei Hîncești, sediul Central pentru examinare în conformitate cu art. 295 din Codul de procedură penală.

Conform fișei din 26 iunie 2024, dosarul a fost repartizat în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza sa aflat în curs de examinare de la data de 24 iulie 2024 pînă la 19 iunie 2025.

Procedura de citare a fost legal executată:

Procurorul Ruslan Donia a solicitat ca inculpatul Palcicov Saiat să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) și art. 187 alin. (2) lit. a) din Codul penal, și ai stabilit pedeapsă cu aplicarea art. 84 alin. (1) CP, închisoare pe un termen de 7 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

Apărătorul inculpatului, avocatul Radu Dubceac a pledat pentru achitarea inculpatului.

Partea vătămată în cadrul dezbaterilor judiciare a indicat că nu are pretenții față de inculpat și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată sau amendă.

În baza actelor din dosar, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Palcicov Saiat la data de 22 februarie 2022, în jurul orelor 14:00, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prin deteriorarea ușii de la intrare în apartamentul nr.*****, amplasat pe str. ***** din mun.***** a pătruns fără permisiunea și consimțământul proprietarului Costiuc Olga, iar la cerința acesteia de a părăsi domiciliu a refuzat, inițiind o ceartă pe parcursul căreia a numit-o cu cuvinte necenzurate și a amenințat-o cu aplicarea violenței fizice.

Acțiunile lui Palcicov Saiat sunt încadrate juridic în baza art. 179 alin. (2) din Codul penal, *violarea de domiciliu, adică pătrunderea sau rămînerea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia ori refuzul de ale părăsi la cererea ei, săvîrşite cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei*.

Tot, Palcicov Saiat este învinuit de către organul de urmărire penală de faptul că, la data de 22 februarie 2024, în jurul orelor 14:10, avînd scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, aflîndu-se în apartamentul amplasat în mun. *****, str. *****, ap.*****, în timpul certii avute cu Costiuc Olga a sustras în mod deschis un telefon mobil de model "*****" la prețul de 3200 lei, totodată amenințînd-o cu aplicarea violenței fizice, pe care la însușit, cauzîndu-i părții vătămate Costiuc Olga o pagubă materială în sumă de 3200 lei, ceea ce constituie 0,23 salarii medii lunare pe economie stabilite prin Hotărîrea Guvernului nr.1033 din 21.12.2023.

Acțiunile lui Palcicov Saiat sunt încadrate juridic în baza art. 187 alin. (2) lit. e) din Codul penal, *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrşite cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei.*

Conform ordinii cercetării judecătorești stabilite în ședința de judecată, în corespundere cu art. 366 din Codul de procedură penală, a început cu expunerea de către procuror a învinuirii formulate, după care a fost audiată partea vătămată, martorii acuzării indicați în lista probelor, cercetate materialele dosarului și la final audiat inculpatul.

Partea vătămată Costiuc Olga a explicat că, pe inculpat îl cunoaște au locuit o perioadă de timp în concubinaj. Pe data de 22 februarie 2024, după amiază inculpatul Palcicov Saiat a venit la domiciliul său din str. *****, ap.*****, mun.*****, a început să bată tare în ușă și spunea Olea deschide ușa la cunoscut după vorbă că este servit. Ia spus să se ducă să se trezească și a nu a vrut să-i deschidă ușa, dar el cu forța a tras de mînerul ușii a rupt clempușul și a deschis ușa. A intrat în casă, la rugat pe Palcicov să iasă din casă, dar el a spus că o ucide și a fugit în cameră. Ea a luat telefonul de sub plapumă ca să sune la 112, Palcicov a văzut unde sună și a lovit-o cu perna și ia luat telefonul care era de model **********. Acasă era singură, iar după ce sa întîmplat cazul acasă a venit mama sa Cuznețova Maria și fiica sa Costiuc Dina. Ele au venit acasă cînd poliția o audia. Palcicov Saiat era vizual în stare de ebrietate, după ce a pălit-o cu perna el a ieșit pe scări, apoi s-a întors și aștepta pe scaun poliția în coridor, ea atunci era în bucătărie. Cînd sa dus după Palcicov pe scări el ia spus că o va ucide. Cînd a venit Poliția Palcicov era liniștit, pretenții față de acesta că a intrat în casă nu are, numai să-i cumpere ușă. are pretenții față de inculpat morale și materiale, în cazul în care va fi găsit vinovat să fie pedepsit conform legii. Palcicov ia luat telefonul și se uita în el, însă i la restituit. Palcicov după ce a luat telefonul putea să fugă, i-a cerut telefonul, dar el spunea că nu ți-l dau. A rugat polițistul să ia telefonul de la Palcicov. Palcicov sa liniștit după ce a auzit că ea a sunat la 112.

Martorul Cuznețova Maria a explicat că pe inculpat îl cunoaște și nu prea sunt în relații bune, Costiuc Olga este fiica sa. Pe data de 22 februarie 2024, pe la orele 1-2 ziua a fost telefonată de fiica sa și ia spus că acasă este scandal cu Palcicov că ia furat telefonul și ceva mai este cu piciorul. Cînd a venit din oraș acasă era poliția și făcea interogare, Olga îi spunea lui Palcicov dă telefonul, iar se ducea pînă pe scări și se întorcea. Poliția a spus că acuși el va întoarce telefonul. Olga cînd sa dus pe scări după Saiat ca să ia telefonul, și a alunecat. Palcicov a rupt ușa, a scos-o. Ea la fel la rugat pe Palcicov să-i întoarcă telefonul, pînă la acest caz el ia mai luat telefonul Olgăi. Nu cunoaște în ce relații ei erau, dar Palcicov venea pe la Olga și locuiau împreună.

Martorul Roșca Cristian a explicat că, pe inculpat îl cunoaște în legătură cu serviciu, și a activat în cadrul IP Hîncești în perioada anilor 2020-2024. Luna și data nu-și aduce aminte cînd sa solicitat 112 a sunat Costiuc Olga precum că are conflicte cu Palcicov Siat. Împreună cu colega Cula Mihaela s-au deplasat pe adresă și de la intrare în bloc se auzea gălăgie Costiuc Olga striga cu cuvinte necenzurate. Cînd s-au ridicat la etaj l-au observat pe Palcicov era la intrare în apartament, iar Costiuc era la câțiva metri spre odaie și se exprima cu cuvinte necenzurate. Încercînd să o liniștească pe Costiuc Olga care era în stare de ebrietate și nu-și controla acțiunile, au dorit să o liniștească, deoarece în spatele ei era copilul. Au întrebat-o pe Costiuc Olga ce sa întâmplat și care e problema ea continua să se exprime cu cuvinte necenzurate în adresa lui Palcicov Saiat spunînd că acesta a venit peste ea și i-a luat telefonul că nu-i răspunde la telefon. Cazul a fost documentat și Costiuc Olga a mai spus că Palcicov Saiat ia deteriorat mînerul ușii, ușa de la intrare avea niște boțituri. Palcicov a fost luat într-o parte și a fost întrebat de ce a luat telefonul, însă a spus că îl întoarce, după cum își aduce aminte acesta a scos probabil cartela și a întors telefonul. Anterior au mai fost apeluri de la Costiuc Olga era în stare de ebrietate alcoolică avansată, se certa cu vecinul ă a fost înjurată pe telefon. Costiuc a spus că Palcicov ia stricat ușa și dorea să intre în casă. Din partea ei nu au fost pretenții și nici plîngere nu a depus că i sa deteriorat ușa. Cînd au intrat Palcicov avea un telefon în mîină și din spusele Olgăi Costiuc era al ei. Palcicov vizibil nu se vedea că este în stare de ebrietate, nu era agresiv și se comporta adecvat. Nu-și aduce aminte ce a spus Costiuc la fața locului se referea la un telefon. Tot atunci Palcicov a întors telefonul.

Prezent în ședința de judecată **inculpatul a recunoscut vina parțial** și a explicat că, cu partea vătămată Costiuc Olga au fost în relații de prietenie se mai întîlneau cînd la ea cînd la el. Pe data de 22 februarie 2024 a venit la Costiuc Olga la domiciliu fiindcă avea suspiciuni că ascunde ceva, de la început vorbeau printre ușă el era în coridor și Costiuc în casă, ea îl numea cu cuvinte necenzurate. A bătut la ușă, dar nu a boțit ușa pur și simplu a tras mai tare de mîner și la rupt. El ia cerut telefonul să se uite în toate mesajele, dar ea a refuzat să-i dea telefonul și iar ia cerut telefonul, și ea din nou a refuzat să il dea, însă a reușit să-i ia telefonul și a început să citească mesajele și a ieșit cu telefonul în coridor și era cu telefonul în mînă, Costiuc Olga între timp a sunat la 112 și așteptau poliția. A reușit să citească pe jumătate două mesaje, a venit poliția i-a spus să-i întoarcă telefonul și i la întors. Nu a avut intenția de ai fura telefonul intenția sa a fost doar de a vedea cu cine se scrie. În acea perioadă era în relații de amor cu Costiuc Olga. A luat telefonul ca să vadă cu cine se scrie, deoarece presupunea că mai are pe cineva. Recunoaște că a intrat în casă la Costiuc Olga și nu a părăsit domiciliul acesteia cînd ea ia cerut. Cînd a intrat la ea în casă la început nu era nimeni pe urmă a venit mama Olgăi Costiuc și fiica ei de la școală. Se auzea gălăgie și mama ea a venit să vadă situația. Intenția sa a fost doar să citească mesajele din telefon, dar nu de ai sustrage telefonul, cînd a venit poliția ia cerut să-i întoarcă telefonul și la întors.

Cît privește martorul Cula Mihaela indicată în lista probelor acuzării, aceasta nu a fost audiată în ședința de judecată, din cauza imposibilității asigurării prezenței în ședința de judecată de către procuror.

Soluționînd chestiunea privind finisarea cauzei în lipsa martorului Cula Mihaela atît acuzarea cît și apărarea s-au pronunțat pentru finisarea acesteia.

Art. 6 § 3 din Convenție privește în exclusivitate garanţiile în materia penală, prescriind că orice acuzat are dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, despre natura şi cauza acuzaţiei aduse împotriva sa; să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuşi sau să fie asistat de

un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare remunerării unui apărător, să poată fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci cînd interesele justiţiei o cer; să audieze sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; să fie asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere.

În speţa de referinţă ***Golder c. Regatului Unit***, Curtea Europeană pentru prima dată s-a referit la substanţa dreptului de acces la justiţie atît cu privire la aspectul civil, cît şi la aspectul penal al procedurii.

Astfel, Curtea a notat că art. 6 § 1 nu stabileşte în termene exprese dreptul de acces la un tribunal sau la o instanţă de judecată, el enunţă drepturi distincte care izvorăsc din aceeaşi idee de bază şi care, luate împreună, configurează un drept unic nedefinit stricto sensu. Curtea a conchis că dreptul de acces la justiţie constituie un element inerent consacrat de art. 6, caracterele echităţii, publicităţii şi rezonabilităţii procedurilor judiciare neavînd nicio valoare în lipsa accesului propriu-zis

La caz, finisarea cauzei în lipsa martorului acuzării Cula Mihaela nu duce la încălcarea drepturilor inculpatului la un proces echitabil, însă constituie un element inerent consacrat de art. 6, caracterele echităţii, publicităţii şi rezonabilităţii procedurilor judiciare neavînd nicio valoare în lipsa accesului propriu-zis.

Partea motivată:

Audiind declarațiile martorului, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că fapta comisă de <u>Palcicov Saiat în baza art. 179 alin. (2) din Codul penal,</u> este dovedită în instanţa de judecată integral prin probele administrate în faza de urmărire penală şi cercetate în ședința de judecată și anume de:

- *Procesul-verbal cu privire la constatarea infracţiunii din 04 martie 2024, întocmit de către OSS al SP nr. 1 a IP Hînceşti, /f.d.11/.*
- *Informația telefonică 112, potrivit căreia la data de 22 februarie 2024, ora 14:31 și ora 16:35 a telefonat Costiuc Olga care a comunicat că are la domiciliu un conflict cu Palcicov Saiat și solicită eliberarea ordinului de restricție /f.d.12-13/;*
- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 februarie 2024 cu planșa fotografică potrivit căruia a fost examinată locuința Olgăi Costiuc din str. *****, ap.***** din mun.***** /f.d.17-21/;*
- *Plîngerea Olgăi Costiuc din 11 iunie 2024, prin care a solicitat luarea măsurilor cu Palcicov Saiat care la data de 22 februarie 2024, a intrat în locuința sa din str. *****, ap.***** din mun.*****, la solicitarea sa de a părăsi domiciliu acesta a refuzat /f.d.70/.*

În acest sens, instanţa de judecată reiterează prevederile art. 93 din Codul de procedură penală, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţe iinfracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Articolul 101 alin. (1), (3) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţiişiveridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) din Codul procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea

probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care probele provin, în conformitate cu prevederile legislaţiei, prin procedee probatorii respective; iar conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(3) Codul de Procedură Penală –fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Examinând cauza penală, cercetând probele audiind **părțile vătămate Costiuc Olga** cît și **martorii Cuznețova Maria și Roșca Cristian** şi apreciind probele administrate în faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principului contradictorialităţii, egalităţii armelor, care derivă din dreptul persoanei la un proces echitabil stipulat în CEDO, instanța conchide, că aceste probe prezentate de partea acuzării sunt certe și admisibile, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, astfel, prin acţiunile sale intenţionate **Palcicov Saiat** a comis infracţiunea prevăzută de ***art. 179 alin. (2) Cod penal***, conform semnelor calificative: ***„violarea de domiciliu, adică pătrunderea sau rămînerea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțămîntul acesteia ori refuzul de ale părăsi la cererea ei, săvîrșite cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei”.***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

Potrivit art. 113 Codul Penal, „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători".

Instanţa de judecată relevă că în cauza „***Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993***" CtEDO a statuat că "(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării cei este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură săi angajeze răspunderea penală".

În acest sens, instanţa de judecată, instanța de judecată va analiza fiecare infracțiune în parte.

Astfel, pentru soluţionarea corectă a chestiunii privind existenţa sau lipsa în fapta săvârşită a semnelor unei infracţiuni urmează a stabili clar acel ansamblu de circumstanţe, care generează temeiul de facto şi de iure al atragerii persoanei la răspundere penală, adică fapta infracţională. În cazul dat este vorba de circumstanţele cu caracter obiectiv şi subiectiv, care sunt reflectate în norma juridico - penală respectivă, fiind necesare şi suficiente pentru atragerea celui vinovat la răspundere penală.

Instanța reține că componenţa de infracţiune este o totalitate de elemente şi semne obiective şi subiective, care permit a califica o faptă prejudiciabilă drept infracţiune.

În sensul art. 179 alin. (2) Cod penal, se consideră violare de domiciliu - **pătrunderea** sau rămînerea ilegală **în domiciliul sau în reşedinţa unei persoane** fără consimţământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei cu aplicarea violenței, precum şi percheziţiile şi cercetările ilegale.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Prin prisma stării de fapt reținute mai sus, instanța va purcede la analiza nemijlocită a componenței infracțiunii prevăzută la art. 179 alin. (2) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod penal, și infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. a) și b) Cod penal**.**

Potrivit art. 6 pct. 11) din Codul de procedură penală, domiciliul – semnifică locuință sau construcție destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră de hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum și încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun).

Prin noțiunea de domiciliu, în sensul prezentului cod, se înțelege și **orice teren privat,** automobilul, navă maritimă și fluvială privată, birou.

Infracțiunea de "Violare de domiciliu", prevede că, pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuință, încăpere sau loc împrejmuit ținînd de aceasta, fără consimțământul persoanei care se folosește cu aplicarea violenței.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin trei modalități: a) pătrundere ilegală; b) rămînere ilegală în domiciliul sau reședința persoanei ori c) refuzul de a le părăsi la cererea persoanei cu aplicarea violenței fizice.

Acțiunea de pătrundere presupune survolarea spațiului locativ, intrarea ilegală a făptuitorului în domiciliul sau în reședința persoanei.

A rămîne înseamnă a nu părăsi locul în care se află făptuitorul.

Latura subiectivă a infracțiunii se săvîrșește cu intenție directă. Făptuitorul este conștient de caracterul ilegal al pătrunderii sau rămînerii, fără consimțământul stăpînului, în domiciliul sau în reședința acestuia, încălcîndu-i astfel libertatea.

Prin obiectul material al infracțiunii de violare de domiciliu ar trebui să înțelegem și orice alt loc *împrejmuit* și care ține de localitatea respectivă. Obiectul material este alcătuit din orice fel de spațiu care aparține unei locuințe și care păstrează semnele fizice cu privire la această apartenență, *adică este îngrădit*. În acest caz spațiul *trebuie să fie delimitat*, ca pătrunderea fără drept să poate fi catalogată propriu-zis. Există case al căror spațiu nu este împrejmuit. De aceea, faptul dat va constitui un risc pe care proprietarul si-l asumă, deoarece nu va putea fi vorba de o pătrundere fără drept într-un spațiu care nu este delimitat printr-o îngrădire fizică.

Potrivit dispozițiilor art. 2 din Codul penal, legea penală apără împotriva infracțiunilor persoana, drepturile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept.

Constituția Republicii Moldova, articolul 29, asigură respectarea inviolabilității la domiciliu și reședinței, relatînd că acestea sunt inviolabile, nimeni nu poate pătrunde sau rămîne în domiciliul său sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia.

Astfel, domiciliul nu este dependent de dreptul de proprietate asupra unei case (spațiu de locuit), proprietarul este dependent de a dispune după bunul său plac de posesia și folosința domiciliului, reședinței.

Conform art. 38 din Codul civil, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta îşi are reşedinţa obişnuită. Se consideră că persoana îşi păstrează domiciliul atît timp cît nu şi-a stabilit un altul.

Or, domiciliul sau reşedinţa temporară a persoanei fizice se prezumă pînă la proba contrară, sau că se află la locul menţionat în buletinul de identitate sau, după caz, în alt act de identitate prevăzut de lege.

La caz, infracțiunea de violare de domiciliu nu este o infracțiune contra patrimoniului, victima nu trebuie să dispună de orice drept asupra bunului, dar dreptul de abitație asupra încăperii calificate drept domiciliu.

Aplicarea *violenței fizice nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei* constă în cauzarea intenționată a leziunilor corporale, care nu au drept urmare dereglarea de scurtă durată a sănătății.

Amenințarea cu amenințarea violenței se exprimă prin vorbe, gesturi, mimică sau acțiuni de alt gen ale făptuitorului.

Astfel, pentru calificarea faptei conform art. 179 Cod penal, nu prezintă importanță statutul victimei: proprietar, chiriaș, membru al familiei, care are dreptul de abitație. Asupra condițiilor pe care trebuie să le întrunească victima infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, în calitate de condiție de bază instanța menționează că, domiciliul sau reședința care este violată, reprezintă pentru victimă un drept fundamental care este prevăzut și garantat de art. 29 din Constituția Republicii Moldova.

În consecință, se constată că vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii imputate supra, pătrunderea ilegală și rămînerea ilegală în domiciliul părții vătămate, și-a găsit confirmarea prin materialele cauzei penale elucidate în cadrul procesului judiciar, precum și prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, audiaţi în ședința de judecată.

În speță, fiind analizat probatoriul administrat în cadrul judecării cauzei, în coroborare cu circumstanțele cauzei, instanța de judecată avînd la bază respectarea prevederilor art. 20-21 din Codul de procedură penală, a constatat cu certitudine că ***Palcicov Saiat*** la data de 22 februarie 2024, în jurul orelor 14:00, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prin deteriorarea ușii de la intrare în apartamentul nr.*****, amplasat pe str. ***** din mun.***** a

pătruns fără permisiunea și consimțământul și proprietarului Costiuc Olga pe care a amenințat-o cu aplicarea violenței fizice, iar la cerința Olgăi Costiuc de a părăsi domiciliu a refuzat, inițiind o ceartă pe parcursul căreia a numit-o cu cuvinte necenzurate și amenințînd-o cu aplicarea violenței fizice.

Or, prezentă în ședința de judecată partea vătămată Costiuc Olga a relatat instanței că, *la data de 22 februarie 2024, inculpatul **Palcicov Saiat** a venit la domiciliul său din str. *****, ap.*****, mun.*****, a început să bată tare în ușă și spunea Olea deschide ușa la cunoscut după vorbă că este servit. Ia spus să se ducă să se trezească și a nu a vrut să-i deschidă ușa, dar el cu forța a tras de mînerul ușii a rupt clempușul și a deschis ușa. A intrat în casă, la rugat pe Palcicov să iasă din casă, dar el a spus că o ucide și a fugit în cameră.*

Astfel, corect au fost reținute în acțiunile inculpatului, realizarea de către acesta a laturii obiective a infracțiunii de violare de domiciliu realizată prin pătrunderea și rămînerea ilegală în el, acțiuni care au fost realizate în mod direct și intenționat de către inculpatul **Palcicov Saiat** inclusiv **cu amenințarea aplicării violenței**.

Reiterînd cele elucidate *supra*, concluziile acuzatorului de stat, declarațiile părții vătămate Costiuc Olga și ale martorilor, se conchide în totalitate probarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Mai mult că, declarațiile părții vătămate Costiuc Olga nu pot fi puse la îndoială devreme ce inculpatul a locuit în domiciliul acestuia, sunt consecvente și relatează circumstanțele în care s-au desfășurat acțiunile.

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

Articolul 2 alin. (1) și (2) din Codul penal, prevede, că legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus menționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege.

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului **Palcicov Saiat** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Mărimea pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită de către **Palcicov Saiat** în baza art. 179 alin. (2) din Codul penal /*în redacţia Legii nr.207 din 29.07.2016, în vigoare 07.11.2016/*, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 140 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Conform art. 70 alin. (1), (2) din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărîrii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

Conform art. 76 din Codul penal, instanța a reținut în calitate de circumstanțe atenuante în privința lui Palcicov Saiat – recunoașterea vinovăției pe acest episod.

Circumstanțe agravante în temeiul art. 77 din Codul penal, instanța a stabilit – săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

Ținînt cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului pînă și după săvîrșirea infracțiunii, anterior a fost condamnat însă antecedentele penale sunt stinse, f.d. 34-110, 112, de către Administrația Publică Locală se caracterizează satisfăcător /f.d.85/, conform informației anexate la f.d.87-88, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, de gravitatea infracțiunii în sarcina căruia a fost reținută comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) CP cît și consecințele acestuia, instanța concluzionează aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de închisoare în limita medie prevăzută la sancțiunea articolului respectiv și anume de 2 (doi) ani.

Totodată, la stabilirea categoriei, tipului și modului de executare a pedepsei instanța a luat în considerare și comportamentul părții vătămate Costiuc Olga la - 22 februarie 2024 data comiterii infracțiunii și anume *că avea un comportament agresiv și se exprima cu cuvinte necenzurate, iar la observațiile colaboratorilor de poliție nu reacționa continuînd să se exprime cu cuvinte necenzurate*, circumstanțele care luate în ansamblu conving instanța de judecată că, nu este raţional ca inculpatul **Palcicov Saiat** să execute real pedeapsa închisorii, chiar și dacă acesta

anterior a fost condamnat la pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității, antecedentul penal este stins /f.d.112/.

Totodată, în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Astfel, instanța de judecată reține că, aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracţiunea comisă de ea este un incident în viaţa acesteia, or, instituția suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În context, apreciind faţă de inculpatul **Palcicov Saiat** circumstanțe reținute de instanță prin prisma împrejurărilor în care a fost comisă infracțiunea, instanţa de judecată consideră că, scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o şansă inculpatului de a se reabilita în faţa societăţii şi în baza art. 90 Codul penal, instanța de judecată va suspenda condiţionat executarea acestei pedepse pe o perioadă de probaţiune de 2/doi/ ani.

La stabilirea inculpatalui a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Codul penal, instanţa de judecată a acordat o pondere importantă vârstei iculpatului, comportamentului inculpatului anterior procesului penal, din care rezultă că, ultimul conștientizează fapta comisă, a convins instanța de a suspenda executarea pedepsei, pentru a acorda o șansă inculpatului de a se corecta în societate.

La fel, potrivit prevederilor art.90 alin. (6) Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c^1) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susţinere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanţă; f) să participe la programe probaţionale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii; h) să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.

În opinia instanței pedeapsa cu suspendarea condiționată stabilită în privinţa inculpatului este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Astfel, instanța concluzionează necesar ca în perioada de probațiune de a obliga inculpatul:

1) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

2) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

3) să participe la programe probaţionale.

Potrivit prevederilor art.261 alin.(2) din Codul de executare, condamnatul cu privire la care a fost suspendată executarea pedepsei semnează în instanţa de judecată obligaţia de a se prezenta, în termen de 5 zile după rămânerea definitivă a hotărârii, la organul de probaţiune.

În continuare instanța va analiza posibilitatea aplicării în privința inculpatului și a altor categorii de pedepse.

Luând ca bază prevederile legii penale şi soluționând chestiunile prevăzute de art. 385 alin. (1) CPP, *de jure şi de facto*, instanța este obligată să verifice oportunitatea aplicării pedepselor prevăzute la sancțiunea articolului incriminat inculpatului.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Codul penal stabileşte criterii generale şi criterii speciale de individualizare a pedepsei.

Criteriile generale au caracter obligatoriu la individualizarea oricărei pedepse, la alegerea categoriei şi termenului pedepsei, la stabilirea atât a pedepsei principale, cât şi a celei complementare. Aceste criterii nu pot fi utilizate separat, ci numai în ansamblu.

După cum sa enunțat supra, **Palcicov Saiat** a fost condamnat pentru infracțiuni ce face parte din domeniul transporturilor și contra ordinii publice, la pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Ca urmare, pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității nu poate fi aplicată în privința inculpatului, așa cum anterior a fost condamnat la un așa tip de pedeapsă care nu și-a produs efectul, nu a dus la corectarea și reeducarea cît și conștientizarea neadmiterii pe viitor a încălcării legii penale de către acesta.

Mai mult că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Împrejurările analizate mai sus, deduc concluzia că nu poate fi fixată inculpatului o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La fel și pedeapsa sub formă de amendă nu poate fi aplicată, or, în ședința de judecată sa stabilit că inculpatul nu este angajat în cîmpul muncii, împrejurare care deduce starea financiară precară și imposibilitatea executării pedepsei pecuniare.

Or, inculpatului i se aplică o pedeapsă în măsura ce o poate executa.

Ca urmare, instanța reține că, pedepsele aplicate anterior în privința lui ***Palcicov Saiat*** și anume: muncă neremunerată în folosul comunității, nu a fost suficientă pentru corectarea acestuia şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni, motiv pentru care instanța îi va aplica pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) din Codul penal, o pedeapsă cu închisoare sub formă de formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 din Codul penal, pedeapsa aplicată cu închisoare se suspendă condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani, și să nu fie executată, dacă condamnatul în

perioada de probațiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă **Palcicov Saiat ******* în perioada de probațiune:

1) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

2) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

3) să participe la programe probaţionale.

Pedeapsă care în opinia instanței nu va genera dispreț față de celelalte categorii de pedepse și nici față de personalitatea inculpatului.

Or, doar o pedeapsă prea aspră poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, pe cînd în speță pedeapsa condiționată nu contravine art. 3 CEDO și nici nu este una de natură să-i creeze lui **Palcicov Saiat** sentimente de neîncredere în lege, fiind fixată în condițiile legii își va atinge scopul urmărit este capabilă de a restabili echitatea socială şi de a realiza celelalte scopuri ale pedepsei penale (art. 61 alin. (2) CP).

Cu referire la învinuirea adusă în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, instanța reține următoarele.

Conform învinuirii Palcicov Saiat este învinuit de către organul de urmărire penală de faptul că, *la data de 22 februarie 2024, în jurul orelor 14:10, avînd scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, aflîndu-se în apartamentul amplasat în mun. *****, str. *****, ap.*****, în timpul certii avute cu Costiuc Olga a sustras în mod deschis un telefon mobil de model "*****" la preţul de 3200 lei, totodată amenințînd-o cu aplicarea violenței fizice, pe care la însuşit, cauzîndu-i părții vătămate Costiuc Olga o pagubă materială în sumă de 3200 lei, ceea ce constituie 0,23 salarii medii lunare pe economie stabilite prin Hotărîrea Guvernului nr.1033 din 21.12.2023.*

Potrivit rechizitoriului de către organul de urmărire penală au fost încadrate juridic acțiunile lui Palcicov Saiat în dispoziția art. 187 alin. (2) lit. e) din Codul penal, *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrşite cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei.*

Conform art. 1 din Codul de procedură penală, alin. (1) procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanţelor judecătoreşti cu participarea părţilor în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile prezentului cod. Procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvîrşirea unei infracţiuni. Alin. (2) Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvîrşite, astfel ca orice persoană care a săvîrşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată. Alin. (3) Organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sînt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Potrivit art. 114 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală, pentru a verifica sau a preciza declaraţiile martorului, victimei, părţii vătămate, bănuitului, învinuitului despre

evenimentele infracţiunii săvîrşite într-un loc concret, reprezentantul organului de urmărire penală este în drept să se prezinte la locul infracţiunii împreună cu persoana audiată şi, după caz, cu apărătorul, interpretul, specialistul, reprezentantul legal şi să propună persoanei audiate să descrie circumstanţele şi obiectele despre care a făcut sau poate face şi acum declaraţii. Persoana audiată arată calea spre locul săvîrşirii infracţiunii, descrie circumstanţele şi obiectele despre care anterior a făcut declaraţii şi răspunde la întrebările reprezentantului organului de urmărire penală. Despre verificarea declarațiilor la locul infracţiunii se întocmeşte un proces-verbal, cu respectarea prevederilor art.260 şi 261, în care, suplimentar, se fixează declaraţiile persoanei făcute la faţa locului. În cadrul efectuării verificării declaraţiilor la faţa locului pot fi aplicate mijloace tehnice, întocmite schiţe, fapt ce se consemnează în procesul-verbal.

În continuare instanța va analiza probele prezentate în susținerea învinuirii.

Probele prezentate de către acuzare pe acest episod sunt:

- *plîngerea Olgăi Costiuc din data de 22 februarie 2024, prin care solicită organelor de drept să ia măsuri cu Palcicov Saiat care la data de 22.04.2024, aproximativ la ora 14:10 a deteriorat ușa de la intrare în locuința sa a intrat în casă și ia sustras telefonul personal de model ***** prin ce ia cauzat un prejudiciu în sumă de 3200 lei /f.d.16/;*
- *procesul-verbal din data de 06 iunie 2024, din care urmează că a fost examinat un telefon mobil de molde ***** care aparține părții vătămate Costiuc Olga /f.d.44-45/;*

Dovezi care în opinia instanței nu pote servi ca probă în demonstrarea vinovăției lui **Palcicov Saiat**.

În continuare instanța va analiza componenţa infracţiune prevăzută la art. 187 alin. (2) CP, prin totalitatea semnelor obiective şi subiective.

Or, potrivit prevederilor art.15 din Codul penal, gradul prejudiciabil al infracţiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracţiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă. Astfel, gradul prejudiciabil al infracţiunii contra patrimoniului decurge din însăţi natura valorilor sociale vătămate sau periclitate, or mecanismul determinării gradului prejudiciabil al infracţiunii este indicat în art.15 CP.

Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) a normei prevede componența infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 187 CP, îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor imobile.

Obiectul material se caracterizează prin faptul că bunurile care au existență materială, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, iar ***obiectul material secundar*** în cazul lit. e) alin. (2) art. 187 CP, îl reprezintă corpul persoanei căreia i se aplică violență nepericuloasă pentru viață sau sănătate, nu și în cazul amenințării cu aplicarea unei asemenea violențe.

Latura obiectivă a infracțiunii are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită;
2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv;
3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile;
4) modul deschis.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 187 CP, se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă și în scop de cupiditate, chiar și dacă infracțiunea fapta este comisă cu aplicarea *violenței sau cu amenințarea aplicării ei.*

La caz, lui Palcicov Saiat i se incriminează săvîrșirea infracțiunii cu agravanta de amenințarea cu aplicarea violenței a părții vătămate Costiuc Olga care a fost însoțită de sustragerea telefonului mobil, faptă care are un caracter nedeterminat.

În contextul dreptului, posesia și dispoziția asupra unui bun se referă la două noțiuni distincte, dar interconectate. Posesia reprezintă stăpânirea efectivă a unui bun, în timp ce dispoziția implică dreptul de a decide asupra destinației bunului, inclusiv înstrăinarea sau modificarea acestuia.

Instanța menționează că, din vorbele spuse, gesturile sau acțiunile de alt gen al făptuitorului prin prisma tuturor circumstanțelor faptei săvîrșite nu poate fi formată o concluzie certă privind gradul de violență – nepericuloasă sau periculoasă pentru viață sau sănătate – cu care se amenință.

În cadrul ședinței de judecată sa stabilit cu certitudine că la data de 22 februarie 2024, Palcicov Saiat sa aflat în domiciliul Olgăi Costiuc din mun. *****, str. *****, ap.*****, a luat telefonul acestei de model ”*****” pentru a citi mesajele pe care aceasta le scria cu alte persoane, așa cum la acel moment ei erau în relații de prietenie amoroase, însă scopul nu a fost de a sustrage telefonul.

Or, martorul Roșca Cristian a confirmat că atunci cînd a venit poliția inculpatul Palcicov Saiat era pe scări și cu telefonul în mînă, ia spus să întoarcă telefonul părții vătămate și acesta imediat i la transmis.

Totodată, instanța constată că, inculpatul a avut posibilitatea reală de a fugi cu telefonul de la fața locului pînă la venirea echipajului de poliție și în acest sens obiectul juridic material era realizat.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Corespunzător art. 17 din Codul penal, se consideră că infracţiunea a fost săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conştient, survenirea acestor urmări.

La caz, instanța nu a stabilit în acțiunile inculpatului intenția de sustragere a telefonului mobil așa cum i se incriminează - *însușirea telefonului mobil al părții vătămate Costiuc Olga prin amenințarea cu aplicarea violenței fizice, cu cauzarea unei pagube materiale în sumă de 3200 lei.*

Or, numai pentru faptul că, Palcicov Saiat a luat telefonul mobil al părții vătămate Costiuc Olga și în prezența acesteia a citit cîteva mesaje din telefon, nu poate fi calificată ca infracțiune de jaf, adică sustragere în mod deschis a bunurilor persoanei cu cauzarea de daune.

Aceste circumstanțe nici nu au fost combătute inclusiv prin declarațiile martorilor acuzării.

La caz, art.113 din Codul penal, definește calificarea infracțiunii, astfel, în cît, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală.

Deci, în cazul calificării infracţiunilor se stabilește identitatea între semnele faptei săvîrșite și semnele componenței de infracțiuni. Studiind faptele infracționale ale persoanelor, de

fiecare dată organul de drept trebuie să hotărască în conformitate cu legea, dacă ele constituie o infracțiune, adică stabilirea circumstanțelor de fapt și alegerea normei juridice care să corespundă ca parte și întreg. Astfel, pentru calificarea infracțiunii este necesar de stabilit circumstanțele reale ce corespund normelor juridice penale care formulează componența de infracțiune corespunzătoare. Calificarea justă este o condiție absolut necesară pentru respectarea legislației și este o garanție a drepturilor cetățenilor.

Prin urmare, subiectul activ al infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) CP, de la bun început își îndreaptă eforturile spre a sustrage deschis bunul părții vătămate și de a intra în stăpînirea acestuia în scop de cupiditate – adică obținerea unui profit.

Latura obiectivă a infracțiunii presupune *intenția directă*, iar consumarea faptei are loc odată cu realizarea elementului material al infracțiunii.

Chiar și dacă acuzarea a incriminat lui Palcicov Saiat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) CP, cu agravanta atașabilă – amenințarea cu aplicarea violenței, ea nu poate avea dubla valență, avînd în vedere că aceeași agravantă este inclusă și la art. 179 alin. (2) CP, și reținută de către instanță, adică ar însemna că aceleiași situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Or, instanța mai sus a reținut că, Palcicov Saiat la data de 22 februarie 2024, a deteriorat ușa de la intrare în apartamentul nr.*****, amplasat pe str. ***** din mun.***** a pătruns fără permisiunea și consimțământul proprietarului Costiuc Olga, iar la cerința acesteia de a părăsi domiciliu a refuzat, inițiind o ceartă pe parcursul căreia a numit-o cu cuvinte necenzurate și **amenințat-o cu aplicarea violenței fizice**.

Ca urmare, instanța a stabilit că, în acțiunile inculpatului Palcicov Saiat nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) CP.

Or, după cum instanța a stabilit mai sus, Palcicov Saiat a luat telefonul din mîina părții vătămate Costiuc Olga cu scopul de a citi mesajele din acesta și la solicitare i la restituit, astfel, acuzare a omis să demonstreze intenția directă la comiterea infracțiunii.

Toate aceste circumstanțe, raportate la circumstanțele cauzei, prin prisma art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, legate de probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Pe această cale, se reţine că, în jurisprudenţa Curţii Europene, mai concret, în cauza ***John Murray vs. Regatul Unit*** (cererea nr. 18731/91, hotărârea din 8 februarie 1996 paragraful 51) forumul european a indicat că, de principiu, anumite deducţii logice pot fi reţinute de către organul de urmărire penală sau de instanţele de judecată. Cu toate acestea, a fost menţionat că ele pot avea loc doar în situaţia în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puţin un „început de probă” (prima facie case), adică anumite indicii care derivă din probe directe şi indubitabile, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanţe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existenţa elementelor infracţiunii, ceea ce la caz lipseşte.

Or, conform art.385 alin.(1) pct.3) CPP, legiuitorul a prevăzut că la examinarea cauzei penale, inițial urmează a fi soluționat de instanţa de judecată la adoptarea sentinţei - dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea.

Conform prevederilor art. 24 CPP, urmărirea penală, apărarea şi judecarea cauzei sunt separate şi se efectuează de diferite organe şi persoane. Instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii. Părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor.

Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură.

Părţile în procesul penal îşi aleg poziţia, modul şi mijloacele de susţinere a ei de sine stătător, fiind independente de instanţă, de alte organe ori persoane. Instanţa de judecată acordă ajutor oricărei părţi, la solicitarea acesteia, în condiţiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare. Iar conform art. 314 CPP, care reglementează nemijlocirea, oralitatea şi contradictorialitatea judecării cauzei, instanţă de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părţi sau administrate la cererea acestora.

Instanţa de judecată, la judecarea cauzei, creează părţii acuzării şi părţii apărării condiţiile necesare pentru cercetarea multilaterală şi în deplină măsură a circumstanţelor cauzei.

În cauză procurorul participant în proces a omis să dovedească intenția directă a inculpatului la săvîrșirea infracțiunii de sustragere deschisă a bunul părții vătămate în scop de cupiditate.

Astfel, nu au fost înlăturate toate dubiile prin probe concludente și suficiente prin care ar fi confirma că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) CP, or, conform prevederilor art.8 CPP, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Or, sentinţa de achitare, în cazul în care nu sunt întrunite elementele infracțiunii, se adoptă atunci cînd în faptele incriminate inculpatului lipsește latura obiectivă și subiectivă, ori cînd consecinţele indicate în învinuire s-au produs în urma acţiunilor persoanei căreia i s-a pricinuit dauna sau indiferent de voinţa cuiva, de exemplu, cazul fortuit (fapta săvîrşită fără vinovăţie).

Consecvent, instanţa menționează că potrivit art. 389 CPP, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, vinovăţia persoanei în săvârşirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanţa de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracţiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

De asemenea, necesară este și referința ce vizează că principiul prezumţiei nevinovăţiei se conţine în art. 11 al Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenţiei Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art. 14.2 al Pactului internaţional asupra drepturilor civile şi politice (1966), reglementări conţinute şi în legislaţia internă a Republicii Moldova - Constituţia Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale. Totodată, instanța menţionează că CEDO statuează în cauza ***Constantin Florea împotriva României*** (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) că prezumţia de nevinovăţiei consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noţiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (Deweer împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) şi trebuie interpretată având în vedere jurisprudenţa Curţii în domeniu.

Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (Bernard împotriva Franţei, 23 aprilie 1998, pct. 37, Culegere de hotărâri şi decizii 1998- II, şi Janosevic împotriva Suediei, nr.34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII) şi a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului şi inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenţiei prescripţiei (Minelli împotriva Elveţiei, 25 martie 1983, pct. 25 şi urm., seria A nr. 62, şi Didu).

Ignorarea jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului şi încălcarea prevederilor art. 24 şi art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

Reieşind din dispoziţiile art. 8 alin. (3) şi art. 389 Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţiile în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

În acest context instanţa statuează, că este incident în cazul supus examinării temeiul prevăzut în art. 390 alin. (1) pct. 3) CPP „*fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii*”, temei ce duce la adoptarea unei hotărâri de achitare.

<u>Chestiunea privind corpurile delicte:</u>

Potrivit prevederilor art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la corpurile delicte.

După cum rezultă din prevederile art.162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Din materialele dosarului se constată că, prin ordonanța din 06 iunie 2024, a fost recunoscut în calitate de corp delict - un telefon mobil de model ”*****”, care după intrarea sentinței în vigoare urmează se lasă în posesia și dispoziția proprietarului legal Costiuc Olga.

<u>Soluţionarea chestiunii privind acţiunea civilă:</u>

Conform art. 385 alin. (1) pct. 11) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă.

La data de 27 mai 2025, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central a fost depusă de către Costiuc Olga acțiune civilă prin care solicită încasarea prejudiciului material în sumă de 10000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei.

Potrivit art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia.

În conformitate cu art. 221 alin. (1) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătoreşti.

Corespunzător art. 387 din Codul de procedură penală, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

În speță instanța a stabilit că, acțiunea civilă a fost depusă de către Costiuc Olga după terminarea cercetării judecătorești, participanții la proces nu au avut posibilitate să se expusă, mai mult ca atît în ședința stabilită pentru dezbateri judiciare partea vătămată a indicat că nu are pretenții față de inculpat, astfel, în vederea respectării termenului rezonabil de examinare a cauzei, instanța nu se va expune asupra acțiunii civile, or, instanța nu a constatat voința persoanei în vederea susținerii acțiunii civile, ceea ce nu o lezează în dreptul de a se adresa în instanța civilă.

Partea dispozitivă:

În conformitate cu art. art. 384, 385, art. 389, art. 390 alin. (1) pct. 3), 392-394-397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Palcicov Saiat ***** se achită de sub învinuirea de săvîrșire a infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) din Cod penal, pe motiv că – *fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.*

Palcicov Saiat ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) din Codul penal */în redacția Legii nr.207 din 29.07.2016, în vigoare 07.11.2016/*, și, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 din Codul penal, pedeapsa aplicată cu închisoare se suspendă condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani, și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă **Palcicov Saiat ******* în perioada de probațiune:

1). *să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;*

2). *să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;*

3). *să participe la programe probaţionale.*

Corpul delict – un telefon mobil de model ”*****”, se lasă în posesia și dispoziția proprietarului legal Costiuc Olga.

Sentinţa este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunţare, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător: